

UTOLSÓ FELSZÓLÍTÁS

Orbán Viktornak és kormánya tagjainak
+ a magyarországi parlament képviselőinek

Tisztelt Miniszterelnök Úr, tisztelt Miniszterek és Államtitkárok, tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak!

A magam nevében – ám feltehetőleg több százezer felvidéki (jelenleg szlovákiai) honfitársam és sorstársam egyetértését bírva – szólok most Önökhöz.

Nem tudom, ki mennyire ismeri a Trianonban szétdarabolt és elcsatolt magyarság felvidéki részének kálváriáját és napjainkig terjedő szüntelen vesszőfutását. Önöknek, mint politikusoknak s a megmaradt Csonkaország vezetőinek, hivatalból tudnia kellene itteni nemzettestvéreik szenvedéseiről, ma is rendkívül mostoha körülményeiről. Sőt, nemcsak ismerniük illene áldatlan helyzetünket, hanem a legvégső békés határokig elmenve, mindent el kellene követniük (pl. diplomáciai szinteken, ill. a nemzetközi szervezeteket felhasználva) azért, hogy a megszálló, hozzánk mindenkor ellenségesen viszonyuló, minket állandó negatív diszkriminációkkal sújtó, nem ritkán rettegettségben és kifejezetten terror alatt tartó „tót atyafiak” jobb belátásra térjenek.

A 21. században kontinentális méretekben is példátlan az, hogy egy egész népcsoportot kollektíve bűnösnek tartsanak, pusztán nemzeti hovatartozása miatt; mivel a hírhedt Benes-dekrétumok még mindig érvényben vannak, sőt nemrég törvényhozási megerősítést is nyertek. Említhetném még a szintén rasszista-soviniszta szlovák nyelvtörvényt, a megyehatárok önkényes (észak-déli fővonalú) átszabását, a gazdasági beruházások kivonását a magyarlakta régiókból stb.; melyek mind totális ellehetetlenítésünket szolgálják, valamint nemzeti azonosságtudatunk megőrzése ellen, azaz gyakorlatilag a szervezett népirtás irányában hatnak. A hajdani „magyar igazolvány”, ill. a közelmúltban megszavazott magyar állampolgárság kérvényezésének (pontosabban visszaadásának) lehetősége sem orvosolta súlyos bajainkat. Hiszen – nyilván Önök is tisztában vannak vele – legutóbb a szlovák parlamentben egy olyan határozat született, hogy aki felveszi a magyar állampolgárságot, az automatikusan elveszti a szlovákot, ez pedig számunkra túrhetetlen gyalázat. (Néhány konkrét példa is akad már arra, hogy aki ennek dacára, nem kis bátorságot tanúsítva magyar állampolgár lett, azt simán megfosztották korábbi szlovák állampolgárságától, vagyis számkivetetté, törvényen kívülivé degradálták a saját szülőföldjén.) Mi szívvel-lélekkel magyarok vagyunk, s nem okoz túl nagy örömet az a tény, hogy szlovák államiság alatt kell élnünk, miként az sem, hogy kényszerből szlovák állampolgárnak minősülünk; ugyanakkor mégsem szeretnénk, ha magyar elkötelezettségünk elvi és gyakorlati megvallása miatt újabb hátrányos megkülönböztetéseknek, káros jogkövetkezményeknek lennénk kitéve.

Mivel magunkra hagyva nincs módunk megoldani ezt a patthelyzetet, ill. az előzőleg vázolt egyéb emésztő gondjainkat, kérjük, sőt követeljük Önöktől, hogy ne csupán felszínesen, a retorika lözvingjaival kezeljék ügyünket; hanem erejük megfeszítésével tegyenek meg mindent az itteni magyarság megmaradásáért, fölemeléséért, további üldöztetésének megakadályozásáért. Mi nem kergetünk délibábot, nem óhajtunk többletjogokat, vagy lehetetlent, csupán azt kívánjuk elérni, hogy magyarként mindenben egyenrangúak lehessünk a tótokkal, ha már elbitorolták drága Felvidékünket. Nem vagyunk kisebbség, hanem az egy és oszthatatlan, ősi magyar nemzet részei vagyunk (állampolgárságilag is!), tehát nekünk is járnak ugyanazok az egyéni és kollektív emberi jogok, az a fajta szabad önrendelkezés, amik a nagyvilág valamennyi népét megilletik. (Már az is elég furcsa, hogy a magyar állampolgárságot kérvényeznünk kell, noha elődeink erről sohasem mondtak le, tehát örökségképpen nekünk is dukál.) A történelmi Magyarország és az egyetemes magyarság jelenkori szörnyű tragédiájának, alattomos pusztításának közepén az Önök választói felhatalmazása, küldetése nem kizárólag az anyaország válságának megszüntetésére legalizálható, hanem a Kárpát-medence összes magyarjának megsegítésére, betegségeinek gyógyítására és sorsának jobbra fordítására is.

Ha Önök ezt félvállról veszik, vagy bármi okból elbogatellizálják, elodázzák a kötelező lépések megtételét, akkor a szemünkben ugyanolyan vétkesek lesznek, mint idegen elnyomóink, vagy azok a magyarságukból kivetkőzött helyi kollaboránsok és pártvezérek, akik némi baksisért és pozícióért eladják elemi érdekeinket. Jelzem, hogy a 24. órában járunk, tehát az azonnali határozott beavatkozás már egy percet sem késhet, mivel a létünk, vagy nemlétünk forog kockán! Keresztény frazeológiával azt is leszögezhetem, hogy Önök felelősek valahány kimondott gondolatukért, cselekedetükért és mulasztásukért! Ha és amennyiben cserbenhagynak bennünket élethalálharcunkban, jöhet még idő, amikor számot kell adniuk bűneikért a nemzet ítélőszéke előtt, de az Örök Bíró égi trónjánál bizonyosan. Nyomatékos, megalapozott felhívásomat tekintsek komolyan, mert sok százezer magyar testvérem elcsukló hangja és meggyötört teste-lelke kiált benne védelemért! (Legalább mementóként, megkerülhetetlen dokumentumként az Önöknek küldött leveletem nyilvános fórumokon is közzéteszem, s persze azért is, hogy senki ne tehessen úgy, mintha meg sem kapta volna.)

Nemcsak érdemi válaszukat várom, hanem sürgős és hatékony intézkedéseiket is!

Ebben a reményben maradok tisztelettel **Házik Zoltán**, a felvidéki magyarság önkéntes szószólója, a Kárpáti Harsona alapító főszerkesztője

lakcím: Rimaszombat, Skolská 3.

telefon: 00421904704141

e-mail címek: hazik.zoltan@karpatiharsona.info, szekesztoseg@karpatiharsona.info

Rimaszombat, 2012. február 2-án